

**PROGRAMMA VAN DE STICHTING TOT BEVORDERING DER VERZEKERINGSGENEESKUNDE VOOR EEN
B-OPLEIDING IN DE VERZEKERINGSGENEESKUNDE**

In 1963 heeft de Stichting tot bevordering der Verzekeringsgeneeskunde een ontwerp voor een B-opleiding in de verzekeringsgeneeskunde ingediend bij de Algemene Nederlandse Vereniging voor Sociale Geneeskunde, die op haar beurt na goedkeuring dit ontwerp heeft ingediend bij de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde.

De Sociaal-geneeskundigen Registratie Commissie heeft in haar vergadering van 26 februari 1964 conform artikel 1056 van het huishoudelijk reglement der Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst haar goedkeuring gehecht aan het besluit van het bestuur van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde de verzekeringsgeneeskunde te erkennen als tak van sociale geneeskunde.

Tevens heeft de Sociaal Geneeskundigen Registratie Commissie de eisen goedgekeurd, welke het bestuur van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde heeft vastgesteld om in aanmerking te komen voor inschrijving in het register van erkende sociaal-geneeskundigen, tak verzekeringsgeneeskunde.

Deze eisen luiden als volgt:

Om in aanmerking te komen voor inschrijving in het register van erkende sociaal-geneeskundigen voor de tak verzekeringsgeneeskunde is een opleiding B noodzakelijk.

Voor het volgen van deze opleiding B is vereist het bezit van een verklaring A, zoals geregeld in de statuten en het reglement van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde, of een vrijstelling als bedoeld in artikel 20 lid 3 van deze statuten.

Degene, die in aanmerking wenst te komen voor inschrijving in het register voor de tak verzekeringsgeneeskunde dient de onderstaande minimum opleiding B met goed gevolg te hebben volbracht.

De opleiding B is gesplitst in een theoretische en praktische opleiding (I) benevens een scholing in de praktijk (II).

Ia. De theoretische opleiding omvat de volgende onderwerpen:

1. Inleiding over ontstaan en wezen van de sociale en particuliere verzekering, de uitvoering en het toezicht. Inzicht in de werkgevers- en werknemersorganisaties.

2. Kennis der wetten: hoofdzaken van strekking en uitvoeringswijze van Ongevallenwetten, Invaliditeitswetten, Ziekte- wet, Werkloosheidswet, Kinderbijslagwetten, Organisatiewet Sociale Verzekering, Coördinatiewet Sociale Verzekering, het Ziekenfondsbesluit, de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de wettelijke bepalingen van het Levensverzekerings- en Variaverzekeringsbedrijf en de grondslagen en opzet van de toekomstige Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het Beroepsrecht in de Sociale Verzekering.

3. Algemene onderwerpen:

arbeidswetgeving en arbeidsinspectie;
arbeidsverzuim (psychologie van de verzekerde);
onderwerpen uit de arbeids- en bedrijfsgeneeskunde, waaronder arbeidsfysiologie, arbeidspsychologie en sociologie en sociologie van de arbeidsverhoudingen.

4. Ziekteleer in verband met het verzekeringswezen, met name in verband met de uitvoering van de Ziektewet (incl. neurosen, psychosomatische stoornissen enz.).

5. Algemene grondbeginselen van de ongevalleneeskunde. Algemene aetiologie en pathogenese (factoren en constellaties van factoren). Ongevallensletsel.

6. Beroepsziekten.

7. Revalidatie en omscholing (protheseleer, beginselen der bemiddeling, beschuttende werkplaatsen, regionale werkplaatsen enz.);

organisatie van het revalidatiewezen.

8. Statistiek (ziekte, ongevallen, invaliditeit, ziekenfonds, levens- en variaverzekering). Ziekteverzuim, verzuimstatistiek. Betrouwbaarheid van de informatie. Kostenbewaking.

9. Arbeidsongeschiktheidsbeoordeling (Ziektewet, Ongevallenwetten, Invaliditeitswetten e.a. sociale verzekeringswetten, Variaverzekering) en analyse van beroepen.

10. Algemene kennis van het ziekenfondswezen. Algemene kennis der verstrekkingen en voorwaarden.

11. Algemene kennis der levens- en variaverzekeringsgeneeskunde, organisatie, wettelijke bepalingen, financiële grondslagen en toezicht, wiskundige grondslagen, sterftekansen, gebruikelijke verzekeringsvormen en voorwaarden.

12. Functie en taak van de controlerend geneeskundige (waarbij speciale aandacht zal worden besteed aan de psychologische zijde van de controlewerk, alsmede aan de samenwerking tussen controlerend geneeskundige, behandelend geneeskundige, bedrijfsarts en administratie). De wettelijke aansprakelijkheid van de e.g.

Het beroepsgeheim, medische ethiek en gedragsleer.

13. Internationale regelingen en samenwerking.

14. Jurisprudentie.

Tijdens de theoretische opleiding worden excursies gehouden, o.a. naar:

een revalidatiecentrum, een groot bedrijf, de Sociale Verzekeringsbank, het Gemeenschappelijk Administratiekantoor of een zelf-administrerende bedrijfsvereniging, het Veiligheidsinstituut, een beschuttende werkplaats en het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Het aantal werktijden bedraagt ongeveer 140, waarbij onder een werkdag wordt verstaan 2 lessen. Per dag worden gedurende 2 à 3 werktijden lessen gegeven.

De theoretische opleiding zal zodoende ongeveer drie maanden in beslag nemen.

Ib. De praktische opleiding houdt in stages bij door het bestuur der Stichting toegelaten diensten en huisartsenpraktijken, te weten:

1°. Voor allen die in opleiding zijn, een stage van in totaal 9 weken bij:

- de uitvoering der ongevallenwetten (controleerend geneeskundige);
- de revalidatie (traumatologie);
- de uitvoering der Invaliditeitswet (medisch adviseur van een Raad van Arbeid);
- de uitvoering der Ziektewet en Werkloosheidswet (controleerend geneeskundige);
- een ziekenfonds (controleerend geneeskundige of medisch adviseur);
- een bedrijfsgeneeskundige dienst.

2°. Voor een ieder die in opleiding is, een stage van in totaal 3 maanden naar keuze:

1. Voor de uitvoering der Ongevallenwetten:
 - bij een controleerend geneeskundige;
 - op het hoofdkantoor van de Sociale Verzekeringsbank of de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf, waaronder het bijwonen van spreken van de medisch adviseur;
 - in het Revalidatiecentrum van de Sociale Verzekeringsbank en bij een prothese-arts van de Sociale Verzekeringsbank;
 - in het Centrum voor longonderzoek van de Sociale Verzekeringsbank;
 - bij een speciale agent.

2. Voor de uitvoering der Invaliditeitswetten:
 - bij de medisch adviseur van de Raad van Arbeid;
 - op het hoofdkantoor van de Sociale Verzekeringsbank;
 - bij een revalidatiecentrum, b.v. voor reuma, poliomyelitis, traumatologie (ev. poliklinisch);
 - bij een arbeidsdeskundige.

3. Voor de uitvoering der Ziektewet en Werkloosheidswet:
 - bij een medisch adviseur en controleerend geneeskundige;
 - bij een revalidatiecentrum.

4. Voor de uitvoering van het Levens- en Variaverzekeringwezen:

- bij de geneeskundig adviseur van een levensverzekeringsbedrijf;
- bij de geneeskundig adviseur van een variaverzekeringsbedrijf;
- bij een controleerend geneesheer voor variaverzekeringen.

5. Voor de uitvoering van het Ziekenfondsenbesluit:
 - bij het Bureau van de Ziekenfondsraad;
 - bij de administratie van een ziekenfonds;
 - bij een controleerend geneesheer van een plattelandsziekenfonds;
 - bij een controle van een groot stadsziekenfonds;
 - bij een Gemeentelijke Geneeskundige Dienst;
 - bij de medisch-pharmaceutische Voorlichtingsdienst;
 - bij een revalidatie-inrichting;
 - bij een ziekenhuislaboratorium.

3°. Voor een ieder die in opleiding is, een stage van ten minste drie maanden in een daarvoor naar het oordeel van het bestuur der Stichting in aanmerking komende huisartsenpraktijk. Deze stage kan worden gevolgd na de theoretische opleiding, genoemd in *Ia*, of na de praktische opleiding genoemd in *Ib*, sub 1°, en 2°.

Het bestuur van de Stichting is bevoegd vrijstelling van de stage in een huisartsenpraktijk te verlenen aan degenen, die hier te lande ten minste twee jaar de huisartsen- of specialistenpraktijk hebben uitgeoefend, dan wel een andere gelijkwaardige geneeskundige of maatschappelijke ervaring hebben.

Na afloop van de theoretische en praktische opleiding geven de opleiders betreffende de opgeleide een verklaring af aan het bestuur der Stichting omtrent de tijdsduur en de verrichte werkzaamheden.

II. De scholing in de praktijk dient te geschieden onder supervisie van door het bestuur der Stichting aan te wijzen deskundigen. De scholing in de praktijk duurt twee jaar en kan worden gevolgd bij de uitvoeringsorganen der sociale verzekering of van het levens- en variaverzekeringwezen in aansluiting aan de onder *Ib*, sub 2° en 3°, genoemde stages. Wanneer de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering tot uitvoering komt, kunnen de afzonderlijke opleidingen, nl. de stages en de scholing in de praktijk betreffende resp. de ongevallenwetten en de invaliditeitswetten vervallen en vervangen worden door een stage en scholing bij de Gemeenschappelijke Medische Dienst en de organen die de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering zullen uitvoeren. De artsen, die bij de uitvoering der Ziektewet en Werkloosheidswet een stage volgen, dienen dit dan eveneens bij de Gemeenschappelijke Medische Dienst te doen.

Na afloop van de scholing in de praktijk geven de door het bestuur der stichting aangewezen deskundigen een verklaring af aan het bestuur omtrent de tijdsduur en de verrichte werkzaamheden.

Indien het bestuur van de stichting van oordeel is, dat de opgeleide de opleiding in de betreffende tak van de sociale geneeskunde met goed gevolg heeft beëindigd, reikt het een desbetreffende verklaring uit aan de Sociaal-geneeskundigen Registratie Commissie.

De duur van de opleiding is derhalve in totaal ongeveer 35 maanden, nl.:

theoretische opleiding (I a)	3 maanden
praktische opleiding (I b)	
algemene stage (I b sub 1°)	2 maanden
stage naar keuze (I b sub 2°)	3 maanden
stage in de huisartsenpraktijk (I b sub 3°)	3 maanden
	8 maanden
scholing in de praktijk (II)	24 maanden
	35 maanden
	totaal

Indien vrijstelling wordt verleend van de stage in een huisartsenpraktijk, is de opleidingsduur 32 maanden.

Het *theoretische gedeelte* van de cursus met inbegrip van de excursies is over 52 werkdagen in 1965 verdeeld, nl. drie maal een aaneensluitende werkweek van vijf dagen resp. aan het begin, in het midden en aan het einde der cursus, en over 37 maandagen. Op de cursusdagen worden gedurende drie werktijden lessen gegeven. Een werktijd = 2 uur.

Gedurende de eerste week (18 t/m 22 januari 1965) wordt op drie dagen gedurende 4 werktijden les gegeven. In totaal wordt derhalve gedurende 170 werktijden of 280 lessen gedoceerd. Gedurende vier werkdagen worden excursies gehouden.

De cursisten dienen werkstukken, z.g. scripties, te maken. Deze zullen met daarvoor aangewezen docenten en de cursisten besproken worden. De regeling hiervan wordt tijdens de cursus nader besproken.

Voor de evaluatie van de cursus zijn twee werktijden uitgetrokken. Een groot gedeelte van de cursus zal uit z.g. hoorcolleges bestaan met gelegenheid tot het stellen en beantwoorden van vragen en tot discussie. De cursusleiding streeft ernaar waar mogelijk de hoorcolleges af te wisselen met gecombineerde hoor- en werkcolleges, waarin een grotere zelfwerkzaamheid van de cursisten zal worden gevraagd.

Aan het einde van de cursus geven de opleiders betreffende de cursisten verklaringen af aan het bestuur van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde omtrent de tijdsduur en de verrichte werkzaamheden.

De praktische opleiding wordt in 1966 gegeven in de vorm van stages. De eerste stage van in totaal 9 weken (zie beschrijving van de cursus sub I b, 1°) wordt in het eerste half jaar van 1966 doorgevoerd. De tweede stage van in totaal 3 maanden naar keuze (zie beschrijving van de cursus sub I b, 2°) wordt geregeld na de eerste stage in de loop van het jaar 1966. De derde stage van ten minste drie maanden in een huisartsenpraktijk (zie beschrijving van de cursus sub I b, 3°) zal gevolgd dienen te worden na de twee eerste stages in 1967 door diegenen, die hier te lande niet ten minste twee jaar de huisartsen- of specialistenpraktijk hebben uitgeoefend, dan wel een andere gelijkwaardige geneeskundige of maatschappelijke ervaring hebben. De cursisten, die van mening zijn wèl over

een dergelijke praktijkervaring te beschikken, dienen aan het bestuur van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde vrijstelling van deze stage te vragen. Een en ander wordt tijdens de cursus nader besproken en geregeld.

De *scholing in de praktijk* (zie beschrijving van de cursus sub II) valt niet onder de onderhavige cursus en wordt afzonderlijk geregeld *in aansluiting* aan de voornoemde stages onder supervisie van door het bestuur van de Stichting tot Opleiding in de Sociale Geneeskunde aan te wijzen deskundigen. Deze scholing in de praktijk moet uiterlijk drie jaar na het beëindigen van de theoretische en praktische opleiding B een aanvang nemen.